1839. N. 12.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG 28 JANUARIJ.

NEDERLANDEN.

Leyden, 27sten January.

Zijne Maj. de Koning heeft bij besluit van den 24den dezer, N.° 77, tot Hoogleeraar in de Archaeologie alhier, voor het volgende Akademiejaar, benoemd, den Hoogleeraar C. PRUYS VAN DER HOEVEN.

Het volgende is aan de *Staats-Courant* ter plaatsing toegezonden:

EGYPTISCHE MONUMENTEN van het Nederlandsch Museum van Oudheden, uitgegeven op last van de Hooge Regering, door C. Leemans, Lector bij het Athenaeum te Amsterdam.

Reeds lang de algemeene wenschen van allen, die zich op de beoefening der oudheidkennis toeleggen, dat eene naauwkeurige en gerrouwe afbeelding der Egyptische voorwerpen verzamelingen van Europa bekend worden, hetzij door uitgaven, hetzij door vergoeding zoude schenken aan zulke geleerden, die kunnen aantoonen, dat zij door hunne bijzondere omstandigheden niet in de gelegenheid zijn, dergelijke verzamelingen met hunne eigene oogen te beschouwen, en op de oorspronkelijke voorwerpen zelven hunne onderzoekingen te doen. Eene dergelijke onderneming zal, wegens het groote vereischte, wanneer men bedenkt, hoe onmisbaar de kennis van de gedenkteekenen der oude Egyptische kunst is voor de beoefening der talen, der volken, der godsdiensten, en in het algemeen der geschiedenis, en bij gevolg ook voor de beoefening der meeste andere vakken uit die kennissoort, niet anders dan met de grootste bedenking, en na rijpe overweging kunnen worden ondernomen. Wij hebben dan ook niet anders verwacht, dan dat de voorwerpen, welke ons door de uitgave van Prisse d'Avennes bekend zijn geworden, slechts voor een betrekkelijk klein getal van geleerden zouden zijn, met eigene oogen waar te nemen, dan door middel van teekeningen, die, hoe naauwkeurig ook vervaardigd, altijd nog veel te wenschen overlaten, om aan de vereischten te voldoen, welke men aan eene afbeelding, die met het oogmerk eener verzameling bekend worden, moet maken, dan wanneer hij die met het oogmerk eener verzameling bekend worden, moet maken, dan wanneer hij zich alleen bestudeerende, zijne aanteekeningen voor zich zelven maakt. Wij hebben dan ook niet anders verwacht, dan dat de voorwerpen zelven, door middel van teekeningen, slechts voor een betrekkelijk klein getal van geleerden zouden zijn, met eigene oogen waar te nemen, dan door middel van teekeningen, die, hoe naauwkeurig ook vervaardigd, altijd nog veel te wenschen overlaten, om aan de vereischten te voldoen, welke men aan eene afbeelding, die met het oogmerk eener verzameling bekend worden, moet maken, dan wanneer hij zich alleen bestudeerende, zijne aanteekeningen voor zich zelven maakt.

Het was uit dat beginsel, dat de Hoogleeraar Reuvens aan de Hooge Regering een voorstel gedaan had, om magtiging te verleenen tot eene uitgave van Monumenten van het oudste Egypte, uit de Regering reeds door hen daargesteld van een Museum van den eersten rang, en sedert het beschermen en onderhouden van zoo vele merkwaardige overblijfsels van de oudheid dezer landen, eene wetenschappelijke onderneming, voor zoo verre zij als wijsheid dan roem van het Vaderland bevorderde, de gevraagde magtiging volgaarne op den Hoogleeraar uitgebragt.

Te dien einde werden de noodige opofferingen niet geschuwd, tot eene volledige Egyptische kabinet, behoorende tot de onderneming, te Leyden aan het Museum toegevoegd, en bevonden zich, onderbemiddelijk opzigt van den Hoogleeraar, twee jongelingen, sedert verscheidene jaren, in het afteekenen en op het steen brengen der oude kunstvoorwerpen met al die groote naauwkeurigheid, welke zoo behoorlijke gebruikmaking van hunnen arbeid, door den Hoogleeraar, aan de beoefenaars der oudheidkunde in ons Vaderland bevorderd, bij de gevraagde magtiging volgaarne op den Hoogleeraar uitgebragt.

Te dien einde werden de noodige opofferingen niet geschuwd, tot eene volledige Egyptische kabinet, behoorende tot de onderneming, te Leyden aan het Museum toegevoegd,

en zulks, voor zoo veel den laatstgemelde betreft, onverminderd zijne voortdurende verpligting tot de Mobiele Schutterij; tot 2de Luitenants, *G. H. Bus*, Mr. *D. van Akerlaken*, *D. Carbasius* en *J. F. Pottgieter*, en bij die te Gouda, tot 2den Luitenant, *A. Smits*, thans fourier.

— Naar men verneemt, is het verzoek tot gratie, hetwelk door *Michiel Griffeljoen*, die in Julij jl. door het toenmalige Hof van Assises van de provincie Holland (Noorder-Kwartier) en Utrecht, wegens gepleegden moord met voorbedachten rade, tot de doodstraf was verwezen, aan Zijne Maj. was aangeboden, gewezen van de hand.

— Den 24sten dezer heeft de heer *H. de Gijzelaar*, in het Lange Voorhout te 's Hage, eene luisterrijke partij gegeven, waarbij HH. KK. HH. de Prinses *van Oranje*, Prins *Frederik* der Nederlanden en de Prinsen *Alexander* en *Frederik Hendrik*, benevens het Corps Diplomatique en de aanzienlijkste uit de Residentie zijn tegenwoordig geweest.

— De persoon van *Hendrik Steenhof*, oud 25 jaren, is door de Tweede Kamer van het Provinciaal Geregtshof tot de doodstraf veroordeeld, wegens door hem aangewende poging tot moord in de gevangenis te Woerden op *Dionysius Groeneveld*, bewaarder van de gevangenis aldaar.

— De Belgische Minister van Financien heeft aan de Kamer van Vertegenwoordigers aangevraagd, om de belastingen over de zes eerste maanden van dit jaar, dadelijk te mogen invorderen.

Die aanvraag des Ministers is in de Belgische Kamer met algemeene stemmen aangenomen. De heer *Dumortier* heeft, in naam der Commissie, het volgend verslag uitgebragt:

De houding, die ons land door de adressen der beide Kamers heeft aangenomen en die door geheel Europa is toegejuicht, moest noodzakelijk onze Regering nopen, om het leger op eenen eerbiedwekkenden voet te brengen, ten einde elken aanval, elke aanranding van buiten te keer te gaan. Thans, nu de vijand zijne strijdkrachten heeft vermeerderd, heeft de Regering zich beijverd, om door het onder de wapenen roepen der manschappen, die zich met tijdelijk verlof in hunne haardsteden bevonden, onze grenzen tegen eenen Hollandschen Inval te beveiligen.

Die oproeping van een groot gedeelte onzer milicriens onder de wapenen vereischt evenredige hulpbronnen in onze schatkist, en het is met dat oogmerk, dat de Regering u de magtiging vraagt tot het heffen bij vooruitbetaling van de grondlasten voor het eerste halfjaar van 1839.

Uwe Commissie heeft den door de Regering genomen maatregel, zoo wel als alles, wat tot verdediging der nationale eer en der onschendbaarheid van het grondgebied strekken kan, niet anders dan kunnen toejuichen. Zij stelt u dienvolgens voor, om uwe toestemming aan het u aangeboden ontwerp van wet te schenken, dat ten gevolge zal hebben van de schatkist in staat te stellen tot het voorzien in de behoeften, die door de bedenkelijke omstandigheden, waarin het land geplaatst is, worden voorgeschreven.

Mijne heeren, België bevindt zich thans in een dier plegtige oogenblikken, die over het lot der natien beslissen. Onze geheiligdste regten hebben nog geene geregtigheid wedervaren; maar de vaderlandsliefde van ons leger strekt ons tot waarborg, dat het zal weten te beantwoorden aan hetgeen het Vaderland regt heeft daarvan te verwachten. Nu in ons adres een pand des vredes aan Europa te hebben aangeboden, hebben wij verklaard van voor geene opoffering tot verdediging onzer regtvaardige zaak te zullen terugdeinzen. Bewijzen wij heden, door eene eerste stemming, dat de natie nimmer van den weg zal afwijken, dien de nationale eer en de waardigheid des lands haar aanwijzen.

— Bij een besluit van het Belgisch bestuur moet de eerste ban der burgerwacht georganiseerd worden.

— Het Belgische leger heeft thans de volgende zamenstelling en sterkte:

Infanterie: 12 regimenten van linie, ieder sterk 4 bataljons, 8 regimenten jagers, ieder van 3 bataljons, een regiment, zamengesteld uit grenadiers en voltigeurs, een regiment soldaten van de Schelde, en 9 reserve-regimenten, ieder van 3 bataljons, totaal 88 bataljons, welker gezamenlijke sterkte 78,000 man bedraagt. Cavallerie: 2 regimenten jagers, 2 regimenten lanciers, ieder van 7 veld-escadrons, 2 regimenten kurassiers, ieder van 6 escadrons, een regiment guides van 4 escadrons, en 3 escadrons gemobiliseerde gens d'armes, totaal 47 escadrons, welker gezamenlijke sterkte 6,150 man bedraagt. Artillerie: 4 batterijen rijdende artillerie, 19 batterijen veld-artillerie, en 8 bataljons artillerie te voet, sterkte 4,500 man. Genie: 2 bataljon sapeurs en mineurs, 2 compagnien werklieden, en 2 compagnien pontonniers, sterkte 1000 man. Ambulances: 12 compagnien d'ambulance, sterkte 1200 man. Gehoel, totaal 90,850 man.

— Ook te Brussel had men bericht ontvangen, dat de Fransche Gezant te Londen de 24 artikelen getekend had.

— De gefailleerde Belgische Bank heeft een bepaald uitstel van betaling voor 6 maanden verkregen; eerst was haar dit voor 3 maanden toegestaan.

AMERIKA.

In de dagbladen van Buenos-Ayres van 11 November, wordt omtrent de blokkade door de Franschen geene bijzonderheden medegedeeld. De laatste, President van Montevideo, door den insurgent *Riviera*, met behulp der Franschen, afgezet, heeft eene uitvoerige proclamatie uitgegeven, waarin hij, voor het oog van alle gelken, protesteert, tegen de onbillijke en tirannieke tusschenkomst van Frankrijk of der Fransche agenten, in de binnenlandsche belangen der republiek; waarom men alleen het omverwerpen der constitutie van Montevideo en zijne eigen gewelddadige verdrijving heeft toe te schrijven.

De aankomst van den Franschen diplomatischen agent *Martigny* te Montevideo, op den 5 November, was te Buenos-Ayres bekend, doch hij had toen nog geene stappen gedaan, om onderhandelingen met den Gouverneur aan te knoopen; en men gelooide te Montevideo niet, dat hij magt had, om zaken beiden te vereffenen, maar gekomen was in de verwachting, dat hij alles reeds geschikt zou vinden.

RUSLAND.

Petersburg den 13 Januarij. Uit deze plaats meldt men, dat *Z. M.* de Keizer, op het eerbiedig voorstel van het kapittel der militaire St. Georgsorde zich, nu hij 25 jaren in de militaire loopbaan verkeerd heeft, met een ridderteeken van de orde, 1de Klasse, had vereerd.

Te Odessa zijn uit Petersburg gemeld, dat H. K. K. H. Mevrouw de Prinses *van Oranje* aan den heer P. *Koritzky*, die in de Russische taal een *Overzigt der Hollandsche letterkunde* geschreven en hetzelve aan H. K. K. H. had toegezonden, een met briljanten omzetten ring toegezonden heeft. Dit geschenk werd begeleid door eenen brief, waarin H. K. K. H. onder anderen zegt: „Gij hebt met het beste gevolg de letterkunde beoefend van een land, hetwelk gij te regt het geliefkoosde land van *Vondel* en *Hooft* noemt. Uw werk zal strekken om de kennis der Hollandsche letterkunde te verspreiden. De namen van vele Hollandsche letterkundigen zijn waardig gekend te worden door hen, die, onder u, de werken bewonderen, welke schoonheden van allerlei aard vereenigen."

De overige aldaar bijzonderheden, omtrent de menigte begraafplaatsen in de Grieksche kerk der Katakomben, buiten de Russische stad Kiew, zijn uit een Duitsch blad ontleend, waarin de reizigers berichtend worden voorgesteld, in de onder het klooster gelegen uitgestrekte katakomben, liggen de lijken der Russische heiligen onbegraven en jaarlijks komen er duizenden en tien duizenden pelgrims uit de verste streken van Siberien en van de grenzen van Tartarijen over, om eene bedevaart naar dezelve te doen.

In een der aan de kerk behoorende vertrekken kochten wij de benodigde gewijde waskaarsen en van daar stegen wij met eene lange processie van pelgrimmen, allen bloothoofds en ieder met eene waskaars in de hand, langs eenen houten trap naar beneden tot aan den ingang der Katakomben. Den geheelen trap langs lag ter wederzijde eene lange reeks van biddende vrouwen op de knieën ter neder, even gelijk ik zulks dikwerf in Griekenland en in Italien heb gezien. Het uitgeholde gewelf der Katakomben, hetwelk zwart was van den walm der kaarsen, binnen tredende, zagen wij de lijken der heiligen in groote mantels van met goud of zilver geborduurde lijnwaden of zijden stoffen gehuld, in dartoe in de muren uitgehouwen nissen of in open kisten geplaatst. Deze heiligen zijn personen, die zich door hunne uitmuntend vroome levenswijze hebben onderscheiden; hunne lijken zijn onbegraven gebleven, opdat de pelgrimmen dezelve zullen kunnen naderen, om door het vereeren van dezelve de bemiddeling der zalige afgestorvenen te verkrijgen. De handen der lijken zijn opgeheven, om de kussen der pelgrimmen te kunnen ontvangen, op de borst staat de naam des heiligen geschreven en bij sommigen staan ook hunne meest uitmuntende daden van vroomheid aangeteekend. Weldra zagen wij evenwel nog vreemder zaken; naast den reeks van heiligen, die op den hun door het Opperwezen bestemden tijd zijn overleden, bevindt zich in den eenen gang een reeks van kleine vensters, behoorende aan nissen, waarin de vereerders zich het lijden hand hebben ingemetseld, slechts een klein venstertje openlatende, tot het ontvangen der tot het rekken van hun leven benoodigde spijs. Met deze zelfopoffering wenden deze vereerders zich aangenaam bij den God hunner eeredienst te maken.

Deze lijken zijn van nu af aan hunne woning en hun aanstaande graf, die ook hun den lang van hemelige moeten verwerven. Lang wandelden wij in deze zonderlinge begraafplaatsen rond en steeds ongehinderd zagen wij nieuwe zwermen van pelgrimmen uit de verste gedeelten van het onmetelijke Russische Rijk verschijnen. Weldra te conten en Grieken tijdens ons verblijf aldaar, meer dan drie duizend in de katakomben bijeen.

ITALIE.

In Spanje schijnt in de laatste weken geene verandering in de zaken gekomen te zijn. Men sprak zich te Madrid gestrijdt over een inval van den kant der Carlisten, en wij vernemen, dat zij eene buitenlandsche leening zou kunnen slaan. In Navarre, Aragon en Catalonie blijven de zaken zoals zij zijn, met bedrijf van beide zijden afschuwlijke wreedheden, zoodat de eene partij de andere dreigt te nemen.

— Den 15den Januarij heeft de Madridsche Minister van Oorlog eene circulaire aan de ambtgenoten in alle provincien, met bevel, om zich dadelijk met de ligting van 40,000 man bezig te houden.

— De Commissie van de Cortes, belast om het contract betrekkelijk de kwikmijnen te onderzoeken, heeft eenstemmig de thans bestaande maatschappij te verbreken en alle verantwoordelijkheid van te laten rusten op den Marquis *van Monteverde*, die dat contract gesloten had.

— Uit Melilla op de kust van Afrika wordt gemeld, dat dienaangaande op stand was gekomen en in de nacht der Carlisten gevallen. Die wenschen hadden te Madrid grooten indruk gemaakt.

— Men is in het leger van Don Carlos ijverig bezig, om nieuwe kleedingstukken voor de troepen te gereedheid te brengen. En worden ook verscheiden escadrons ruiterij, wier getal men tot 20 wil brengen, georganiseerd.

— Omtrent het verblijf van den Grootvorst Troonopvolger van Rusland, Hoofde der Ronie gemeld, dat bij aldaar veel genoegen verwekt heeft, den Prins meer en meer voorkomendheid betoonde, dezen had hem een groot aantal afdrukken der schoonste koperen platen uit de Pauselijke dukkerij, benevens van al de zilveren medailles, onder den Paus geslagen, ten geschenke gegeven.

— Uit Napels meldt men van 31 Januarij, dat de Vesuvius met het begin van dit jaar eene zoo zware uitbarsting had gehad als men sedert 1797 niet had gezien. Reeds sedert twee maanden waren de kraters in sterker of mindere beweging en den morgen van den 1sten dezer omgaven den krater dichte wolken van rook, uit welken zich uit tijden vlammen verhieven. De inwoners van Napels en omstreken, die altoos beter dan vreemdelingen de teekenen van opkomend onheil verstaan, waren reeds den geheelen dag zeer verbaasd en ontsteld en de geheele bergmassa boven het dorp Resina was in eene zigtbare trilling. Eene ongelooflijke menigte van lava vloeide van alle zijden af, en binnen weinig uren was de groote uitweg, die van den krater naar beneden loopt, door dezelve geheel afgesneden. Het duurde nacht van den 1sten op den 2den, eer de lava zich een weg baande door de muren van het dorp Resina, en dan nog slechts door een gedeelte van dezelve. Het overige vloeide naar de zijde van Portici, waar het een groot gedeelte der schoonste landerijen bedekte. Bij dag waren de omzienden ook bezig, door gedurige uitbarstingen door kruit, en bij nacht de opstijgende vlammen en onder gedruisch der lava, veel sterker licht dan dat der schoonste illuminatie te verspreiden, een schoon schouwspel te zien. Daarbij het menschelijke doel van zich te verbreiden gebruikte de lava de ingewanden der berge, waarvan de opening gemaakt was, de aschregens en sterke, dat de omzienden zich hoog ingedekt moesten houden, de gedurige aardbevingen, die de muren deden scheuren, de vensters deden vallen, de zuilen van den portiek deden wankelen, de deuren deden openspringen, en zoo de bewoners van Portici deden vluchten. Van inboorlingen hoort men niet dat zij schade geleden hebben, van de duizenden wagenlasten en vreemdelingen, die omgekomen zijn, vernam ook niets, maar een Engelschman, door de gloeijende lava (gestolde) een Franschman door den steen gedood, te zijn. Een Prelaat van den Orde van Malta, die van regen op straat overvallen was, moest zich ook in de huizen begeven, om den Catholieken, naar gewoonte, zijne zegening te geven, en zoo de gedurige onheilen te bezweren.

DUITSCHLAND.

— Uit Berlijn den 17den Januarij zou de Prins Frederik van Brederode, die voor kiarde de opregting van de Nederduitsche Kerk te Berlijn, aldaar zijn overleden.

— In Zuid-Duitschland schijnt de regtstand tegen het opbouwen van tabak in het Duitsche zollverbond, als die zaak gevaarlijk te worden te weeg gebragt, omdat de daardoor ontstane algemeene opgeruste heerwoede sukkerfabrieken zouden benadeeld worden.

— Te Burtehude nabij Hamburg, leefde een zeker *Johan Heinrich Puhlman*, die thans meer dan 100 jaren oud was. Hij was een vriend van *Hugo de Groot* zijne voornaamste veldtogten met hem gedeeld heeft.

— Te Dresden hebben gedurende het jaar 1838 bedragen de geborenen 2264, de gestorvenen 2154, en zijn gehuwd 683 paren. Onder de geborenen waren 1459 echte en 505 buiten huwelijk verwekte kinderen, van welke laatsten 174 in het verlossings-instituut ter wereld kwamen.

— Te Frankfort is het bericht, dat Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden den overleden Staat van Heeren Hamburg in het Gouvernementschap van die Bondsvesting zou opvolgen, onwaarheid gebleken.

GRIEKENLAND.

Londen den 24 Januarij. Het *Algemeen Handelsblad* bevat de volgende uittreksels van den 24sten dezer, hier te lande ontvangen:

De Graaf *Sandizell* zou, na plaatsen te hebben bekleed uit Parijs ontvangen te hebben, dienzelfden dag met het bericht der conferentie gereekend. Het gedrag van Frankrijk is tot nu toe zoo, dat men het niet verwachten had. *Lord Palmerston* zou gisteren bij de Koningin geweest zijn, om afscheid te nemen, daar hij zich onmiddellijk naar Parijs begeven zou, om niet, zonder hoogstgewigtige redenen, met Europa te breken.

België zal tot de uitvoering van het eenmaal geteekende tractaat der voods

gedwongen worden, en dat hij nog zich zeer gelukkig rekenen, wanneer het, tot loon van deszelfs kwade trouw, niets meer verliest dan de eer. Zoo Frankrijk al niet tot de executie medewerkt, dan zal het in geen geval beletten dat de overige mogten daartoe overgaan.

— Het dagblad de *Times* bevat over de Hollandsch-Belgische zaken het volgende:

Omtrent de Hollandsch-Belgische quaestie moet ik herhalen, dat men ernstig vreest, dat vijandelijkheden de schikking van dezelve zullen voorafgaan. Naar men zegt, heeft de Graaf *Molé* aan den Generaal *Sebastiani* Zaterdag 21 l. m. gezonden, om de 24 artikelen onverwijld (*instanter*) te onderteekenen. Het Fransche Gouvernement heeft, ter gunste van Koning *Leopold*, naar Londen een voorstel gezonden, om, in plaats van den afstand van het grondgebied van Limburg en Luxemburg, eene somme gelds te betalen, maar echter zonder eenige verwachting of aanbeveling, dat dit voorstel door de Conferencie zou worden aangenomen. De haast, waarmede de Graaf *Molé* (zoo als hij is verzekerd) van zijne zegepraal over het adres in de Kamer der Afgevaardigden heeft gebruik gemaakt, om aan den Franschen Gezant te Londen dezer te geven, het tractaat te teekenen, is, volgens hunnen berigtgever, eene reden te meer, om te gelooven, dat hij op het oog heeft zich uit het Ministerie te verwijderen, en wenscht, om, eer hij hetzelve verlaat, een einde aan deze zaak te maken.

Reeds heb ik gezegd, dat men ernstige vreeze koestert, dat er vijandelijkheden in België zullen plaats hebben, ofschoon zelfs de bevigste Belgiegezinden niet aan den uitslag van dezelve twijfelen. De eerste stap, om België in bedwang te houden, zal gelijk zijn aan dien, welke Frankrijk in den afgeloopen herfst ten opzigte van Zwitserland heeft gedaan. Er zal langs de Duitsche grenzen een cordon worden getrokken, hetwelk van dien kant alle gemeenschap zal afsnijden. De ongelegenheden, daardoor ontstaan, zullen, doch dit is eene flaauwe hoop, de Belgen tot bedaring aansporen. Maar mogt zulks niet gevolg zijn, dan zullen niet de Hollandsche troepen alleen, die der heilige Bondsvergadering België tot onderwerping noodzaken.

— De 5 gevolmagtigde Ministers, die de Londensche Conferentie uitmaken, hebben den 22sten eene bijeenkomst op het bureau van Buitenlandsche Zaken gehouden.

De schrikwekker was te Londen zoo levendig, als men zich sedert lang niet herinnert. Dit wordt te weeg gebragt door de pogingen, die men in het werk stelt, om van alle kanten van Europa granen te krijgen.

— Volgens een berigt uit Pern, zouden ook daar even als te Mexico oneenigheden met het Fransche Bestuur ontstaan zijn, over het gevangennemen van een Fransch schip.

— De Engelsche Oost-Indie-vaarder, *de Protector* is voor Bengalen, aan boord hebbende 178 zielen, geheel vergaan; slechts 8 menschen zijn gered.

— Het dagblad *the Sun* berigt, dat bij de opening van het Parlement in de troonrede een paragraaph zal zijn, betrekkelijk het huwlijk der Koningin met den Hertog *van Saksen-Koburg*, neef van hare Majesteit, en jaren oud.

FRANKRIJK.

Parijs, den 25 Januarij. Er heeft ook in Frankrijk eene meerdere beweging van troepen naar de Noordelijke grenzen plaats, hetwelk gegronde redenen van ongerustheid zijn. Het *Journal des Débats* bevat hieromtrent het volgende:

De pijlenrukking van de Hollandsche en Belgische troepen op de grenzen van beide landen, schijnt de Fransche Regering te hebben doen besluiten, om de meest geschikte maatregelen te nemen, ten einde al de ongelegenheden te voorkomen, welke uit eenen zoodanigen staat van zaken zouden kunnen ontstaan. Er zijn dus bevelen uitgevaardigd, om de troepen, die in het vorstendom voorjaar op de Noordelijke grenzen waren vereenigd, in brigades te verdeelen en aldaar te kantonneren, ter sterkte van cavalerie en artillerie daaronder begrepen, van 35 à 36,000 man.

— De *Temps* meldt, dat een Fransche legermagt op de Belgische grenzen wordt zamengetrokken, en dat een Engelsche zeemagt op de Schelde zoo verscheiden, om de uitvoering van de besluiten der Londensche Conferentie te verzekeren.

— De *Moniteur* bevat een besluit, waarbij de voerloonige uitvoer van granen en meel langs alle kusten der zee verboden wordt.

— Op onderscheidene plaatsen in Frankrijk ontstonden nog onlusten wegens het vervoeren van granen.

— Den 28sten heeft de Minister van Financien de begrooting-wetten over 1839 aan de Kamer der Afgevaardigden ingediend.

— Nadat jegens eenige dagen geruchten geloopen hadden, dat het Ministerie of geheel of gedeeltelijk zou aftreden, zoo meldt de *Moniteur* van gisteren, dat de gezamenlijke Ministers hun ontslag bij den Koning hebben ingediend, doch zegt nog niet, dat het zelve was aangenomen. Het *Journal des Débats* dat zich steeds zeer op de hand van het Ministerie *Molé* getoond heeft, zegt hieromtrent het volgende:

De besluiteloosheid, welke [illegible] Men [illegible] het is niet eigenbewegelijk geloonen. Wij keuren het ten volle goed. Een ongrondwettige, door de Commissie voorgestelde stap, [illegible] eene zijnerzijde en de andere, door de meerderheid en door de aanhangende pogingen van het Kabinet vernield en omgewerkt geworden. Het Ministerie heeft over zijne vijanden de zege behaald; maar het heeft gedacht, dat de meerderheid, die het adres goedgestemd had, niet aanzienlijk genoeg was, en daarom treedt het af. Nimmer was een gedrag minder met eer bekleed. Kracht, waarde, het Ministerie kenteekenende, geheel vreest hij de beraadslaging der Commissie voor het adres en de vijandelijkheden, welke het opwekte. Het heeft eene discussie gewild, waarin ieder zijne meening zou kunnen zeggen, en deze discussie heeft plaats gehad. Het heeft dezelve volgehouden met een talent en eene geestkracht, waarvan zijne vijanden zelven in stille verbazing stonden. Zijn gedrag in [illegible] was dat van [illegible] Parlementair, die [illegible] en openbaarheid [illegible] eene uit eigene beweging aangeboden demissie [illegible] meerderheid den Ministers te gering in hun voordeel toescheen? Wat men er ook van hebbe willen zeggen, nimmer heeft een Ministerie meer en beter de kroon gedekt, wanneer het heeft kunnen [illegible] Maar bovendien zegen de stekkeloze aanhangingen van het adres der Commissie [illegible]

In een berigt van het *Journal des Débats* van den 31sten maart het des houd, dat de Koning den heer [illegible] aangeboden ontslag der Ministers aangenomen heeft. Dat blad voegt er bij: Wij hebben het besluit der Ministers goedgekeurd, wij verheugen ons, dat [illegible] Kroon [illegible] Kwestien zijn [illegible] Ministerie in omloop gebragt, op welke, behalve de Maarschalk *Soult*, die door den Koning niet [illegible] van een Ministerie [illegible] de namen van de tegenstanders van het laatste Ministerie gepleit zijn. Wij [illegible] *Thiers*, *Guizot*, *Odillon Barrot* en anderen.

— Z. M. begeeft zich [illegible] Dreux om de begrafenis van [illegible] dochter bij te wonen.

— De Kamer der Afgevaardigden [illegible] geen algemeen belang. De beraadslaging over het voorstel van den heer [illegible] tot afschaffing der slavernij in de Overzeesche Bezittingen, is onder de tegenwoordige omstandigheden uitgesteld geworden.

— In het dagblad *le Constitutionnel* leest men in overeenstemming der berigten uit 's Gravenhage en Londen:

Onze Gezant te Londen heeft het protokol onderteekend, waarbij de uitvoering der 24 artikelen opperwegelijk wordt bevolen.

Thans is het de zaak der Belgen om voorzigtig te zijn.

Hun Gouvernement rigt al deszelfs aandacht naar de zijde van Holland; zij zullen echter niet door de Hollanders worden aangegrepen. Het Hollandsche leger is steeds de reserve, die niet dan in het uiterste geval zal binnenrukken. Maar de aan Belgiens grenzen zaamgetrokken troepen van het Duitsch Verbond moeten onverhoeds het betwiste grondgebied betreden en met eene magt bezetten, sterk genoeg om de verraste bevolkingen alle denkbeeld van wederstand te benemen.

De Belgen moeten niet in het minst rekenen op de ondersteuning of interventie van binnen behoeve van de zijde des Fransche Gouvernements, hetwelk voor en met de Conferentie is.

— Het *Algemeen Handelsblad* bevat daarenboven nog den volgenden bijzonderen brief uit Parijs, van den 24 January gedagteekend:

Bij de ontvangst dezes zult gij waarschijnlijk reeds van uw welonderrigten correspondent te Londen, vernomen hebben, dat ons Kabinet eindelijk is toegetreden tot het besluit der Conferentie in de zaken tusschen Holland en België. Maar hetgeen gij voorzeker niet weet, ja zelfs niet vermoedt, is, dat Koning *Lodewijk Philips* reëlijk besloten heeft, *in alle deelen* eene lijn met zijne Bondgenooten te trekken, en aan Europa te toonen, dat Frankrijk ook van zijne zijde getrouw wil blijven aan eenmaal aangegane verbindenissen. Het spoorelooze opgeruide Belgische volk, of liever de volksleiders aldaar, mogen dus zoo veel vertooning maken als zij willen, zij hebben van Frankrijk niet alleen geen bijstand hoegenaamd te hopen, maar zij zullen, indien onze staatkunde niet verandert, zelfs een Fransch leger zien deel nemen aan het ten uitvoer leggen eens tractaats, aan hetwelk België zich met eene zoo ongehoorde kwade trouw wil onttrekken. Ik kan u de stellige verzekering geven, dat onze minutste bewegingen op onze noordelijke grenzen, geene andere bedoeling hebben, dan om, ingeval de Belgen het tot een uiterste laten komen, gezamenlijk met de troepen van Frankrijks Bondgenooten, dat buitensporige en onredelijke volk, op eene gevoelige wijze, eerbied voor het volkenregt en naleving van onderschrevene verbindtenissen, te leeren. Ik herhaal het, onze staatkunde kan veranderen, doch op dit oogenblik is het besluit genomen, om tot de executie des verdrags met der daad mede te werken. Uw Hof moet daarvan onderrigt wezen.

MENGELINGEN.

NADEELIGE INVLOED VAN VERSTANDELIJKE WERKZAAMHEDEN VAN JONGE KINDEREN, OP HUNNE LIGCHAMELIJKE ONTWIKKELING EN GEZONDHEIDS-TOESTAND.

Er is geen tijdstip van ons leven, waarin de gezondheid niet te lijden heeft door den arbeid van den geest, zoodra dezelve bovenmatig of van langen duur is; doch de gevolgen dezer soort van onmatigheid, moeten nog veel heilloozer zijn in den kinderlijken leeftijd, wanneer de hersenpan, naauwelijks gevormd, zoo vatbaar en vatbaar is voor alle indrukselen, welke vatbaarheid vervolgens met de jaren vermindert. Vooral bij kleerachtige en teêrlijke kinderen treft men de droevigste gevolgen aan eener zoodanige overhaaste beschaving. Voor deze kinderen, die zich over het algemeen onderscheiden door de ontwikkeling van het hoofd, vroegtijdig begrip, en vlugheid van lederwaren, zou het in der daad heilzaam zijn, indien men die levendigheid van geest poogde te betengelen, dewijl dezelve spoedig verstompen zal, en zoo al niet hunnen dood veroorzaken, althans die voortreffelijke gave des kinds verdooven, waarop de ouders trotsch waren, en eene in schijn zoo regtmatige verwachting gebouwd hadden. Maar, verre van dat, neemt men alle mogelijke middelen te baat, om die wakkerheid der geestvermogens nog meer te prikkelen. De lieflkozingen der moeder, de meest begeerde beloonningen, nijver, lofuitingen, vleijerij zelfs, alles wordt in het werk gesteld om tot het wonderbare te geraken, en hetgeen eigenlijk geen ander gevolg heeft, dan dat, binnen weinige maanden, en voor dezelver ontwikkeling, de geestvermogens overspannen, misbruikt zijn, terwijl dezelve, met kunst geleerd, den roemrijksten naam hadden kunnen verwerven.

Bezwaarlijk zal men geloof kunnen hechten aan het groot aantal kinderen van bemiddelde en rijke familiën, die, maandelijks, zoo duurde opgeofferd worden aan de eigenliefde hunner ouders, of aan eenen al vrij kwalijk geplaatsten ijver, om hen tot eene schitterende loopbaan voor te bereiden. Het schijnt evenwel, dat in Amerika de kwaad in nog grootere mate woedt, dan elders. Gemakkelijk zal men daarover een oordeel kunnen vellen, zoodra men de volgende zinspeden, ontleend aan eene onlangs over dit onderwerp door Doctor *Brigham* uitgegevene brochure, wil gelezen hebben: „Dikwijls, zegt hij, heb ik bij kinderen, die, of een kleerachtig gestel hadden, of daartoe neiging bezaten, zeer gevaarlijke ziekten ontmoet, veroorzaakt door de al te groote werkzaamheid van hunnen geest; bij eenige dier kinderen, bij welke de ziekte aanvankelijk geen zoo ernstig aanzien had, heb ik de genezing genoegzaam niet kunnen bewerken. Met aandoening herinner ik er mij eenige, die den ouderdom van vier tot zes jaren bereikt hadden, met de liefkozendste begaafdheden bedeeld waren, en, in weerwil der meest mogelijke verzorging, aan die ziekten bezweken, waaraan anders, die, wat den geest betreft, minder rijk bedeeld waren, zeer gelukkig ontsnapten. Wanneer zij ziek zijn, ontwaart men bij die kinderen eene soort van drift voor boeken en om zich te verdiepen, en dit vermeerdert nog de bewondering hunner ouders over deze groetigdige rijpheid des geestes, die door alle mogelijke middelen in stand gehouden, en zulke droevige gevolgen na zich sleept.

Te oordeelen naar de menigvuldige voorbeelden, welke de geneesheer *Brigham* bijbrengt, schijnt het, dat de zwakheid, waarin de ouders vervallen, die met de opvoeding van hun kroost te vroeg eenen aanvang maken, in de Vereenigde Staten meer algemeen is, dan ergens elders: „onder de boeken, die men in Amerika voor kinderen bestemt, vindt men er, dus zegt hij, die bepaaldelijk bestemd zijn voor kinderen van twee tot drie jaren; en onder deze vindt men handboekjes over land- en sterrekunde! Men houdt er voor de beste leerwijze, die, welke op den geest van het kind werkt door de snelste middelen, zonder zich over derzelver invloed op de gezondheid van het kind te bekommeren."

Dezelfde schrijver volgt er bij, dat hij in meer dan eene familie kinderen gezien heeft, van nog geene drie jaren, die eene geheele reeks van teksten en gansche stukken uit de Heilige Schrift of geschiedenis, uit het hoofd moesten leeren, behalve dat zij zes uren daags in gewone scholen doorbragten. Zelfen houdt men kinderen te huis, wanneer zij eenmaal den ouderdom van vier jaren bereikt hebben; naauwelijks zijn deze uit de school terug gekomen, of aanstonds beproeft men op onderscheidene uitlokkende manieren hun nog eenige buitenlijnen te leeren uit boeken te doen lezen, en intusschen gaat men voort zoo lang, tot dat hun zenuwgestel verzwakt, hunne gezondheid onderwijnt. Zoo heeft de meergemelde geneesheer onderscheidene kinderen van zeven of acht jaren zien sterven, die ziekregende nog de treffendste blijken gaven van eenen rijk begaafden geest, en waardoor hij de smart over hun verlies steeds pijnlijker werd. Andere bereikten eenen meer gerijperden ouderdom, maar in eenen kwijnenden toestand, hun zenuwgestel was verlamd, en daarvan de hypochondrie, dyspepsie, met een woord tot alle soorten van ziekten gemeld, die uit een bedorven zenuwgestel kunnen geboren worden. Bereiken zij eenen mannelijken ouderdom, dan zijn alle verstandelijke vermogens bij hen uitgedoofd, zoodat zij de lijdende werktuigen geworden zijn van hen, die in vroegeren leeftijd verre beneden hen waren.

Zoo groot is zelfs de onwetendheid der ouders, over al wat de opvoeding hunner kinderen, uit een physiologisch oogpunt beschouwd, betreft, dat, wanneer een dezer kleine wonderen bezweken is aan de gevolgen eener dusdanige leiding, het somwijlen gebeurt, dat zijne levensgeschiedenis door den druk wordt bekend gemaakt, ten einde aan andere ouders de middelen

te doen kennen, door welker aanwending zij hun kind tot die verderfelijke hoogte hadden moge brengen. *Brigham* haalt zulk een levensberigt aan waarin de geschiedenis te vinden is van zekeren *John Mooney Mead*, die gestorven was, toen hij 4 jaren en 11 maanden geleefd had. „Deze openbaarmaking, die goedgekeurd en zelfs uitgelokt was door Ministers en andere aanzienlijke personen, is bestemd, — dus spreken de schrijvers van dat boekje, — ten einde tegelijk te doen kennen, de wijze hoe zijne opvoeding was ingerigt en de uitkomsten die dezelve heeft opgeleverd, en strekt dus tevens aan andere ouders tot leiddraad in de opvoeding van hun kroost."

Deze kleine geleerde beoefende de redeneerkunst, en leerde lyrische gezangen van buiten, vóór dat hij zelf zich nog behoorlijk kon uitdrukken, en maakte ongelooflijke vorderingen tot aan zijne laatste ongesteldheid, die, zonder bepaalde oorzaak, eensklaps eene zoo hevige wending nam, en een zoo ernstig aanzien verkreeg, dat hij spoedig daaraan bezweek. Indien nu dit levensverhaal, en zoo vele andere gelijkluidende, tot onderrigt moeten strekken aan hen, die hetzelve lezen, is het te wenschen, dat zij daardoor tot eene tegenovergestelde strekking zullen geraken van die, welke menschen te bedoelen.

Het kwaad is sedert lang aangetoond; niet te min heeft het al meer en meer wortel geschoten, en zich naar alle kanten uitgebreid. Het genot dat het onderwijs oplevert, de voordeelen welke het verzekert of belooft voor de toekomst, zijn beweegredenen, die krachtiglijk op de gemoederen der ouders werken en hen nuttige raadgevingen doen veronachzamen. Om de heilooze uitwerkselen te voorkomen, en met het voornemen tot de veryoeging van een beter stelsel van opvoeding, door gelijke zorg te besteden aan de beschaving van lighaam en geest, werd in het jaar 1820 nabij Philadelphia eene inrigting gevestigd voor handen arbeid. (*Une manual labour academy*) en welke gezegd mag worden met het gelukkigste gevolg werkzaam te zijn. Men volgt in deze school al de takken des klassische studien, met dit onderscheid, dat de uren van uitspanning gebruikt worden tot de uitoefening van eenige nuttigen handenarbeid, die de vlugheid, bestendigheid en kracht der kinderen opwekt, hunne gezondheid bevestigt, en waardoor zij tevens leeren, zich in alle omstandigheden des levens, zelve te kunnen helpen. Tegenwoordig worden in de meeste plaatsen, en in bijna alle gestichten voor opvoeding en onderwijs, voor jongens zoowel als voor meisjes, afzonderlijke lessen in de gymnastiek gegeven, bestemd om de bewegingen des lighaams te regelen en het evenwigt te herstellen tusschen de verschillende organen, welke in het gemeene leven aanhoudend in verwarring gebragt worden.

STERFTE-VERHOUDING.

In Londen sterft jaarlijks van 40 menschen, in geheel Engeland echter slechts van 52 menschen 1. De gezondste districten zijn Sussex, Cornwallis, Monmouth, Wallis en Suffolk, de ongezondste daarentegen Lancashire en Surrey, wegens de groote steden, die zich daarin bevinden, en Durham en Northumberland, alwaar de rijke kolenmijnen op de sterfte invloed hebben. Na Londen is Liverpool de ongezondste stad van Engeland, daar er hier van de 44 menschen jaarlijks 1 sterft. In Manchester en Glasgow sterven er van 46 en in Leeds van 47 jaarlijks 1. Daar Engeland over het algemeen echter het land in Europa is, alwaar de geringste sterfte plaats heeft, zoo heeft ook Londen, zag men schuins, een veel gezonder klimaat dan alle andere beschaafde steden van Europa en Noord-Amerika, wanneer namelijk de sterflijsten, zoo als zij in de overbevolkte Engelsche hoofdstad gehouden worden, geheel te vertrouwen zijn. De volgende opgaven ontleenen wij aan het in 1837 in Engeland verschenen werk van Dr. *John Hogg*, genaamd *London zoo als het is*. De jaarlijksche sterfte bedraagt in Londen 1 op 40, in Petersburg 1 op 27, in New-York 1 op 35, in Berlijn 1 op 34, in Parijs 1 op 32, in Philadelphia 1 op 31, in Napels 1 op 28, in Brussel 1 op 25, in Amsterdam 1 op 24, en in Weenen 1 op 22. Van alle landen in Europa zoude Sicilie het ongezondste klimaat en de grootste sterfte hebben.

De bevolking van Amsterdam overtreft die van Londen, de laatste als bijeengebragt, 1,800,000 zielen, terwijl die van Hull, als Gross en A. Reed, van Newcastle, van Liverpool, Bradley Squeeder, van Drummond, van Edinburgh, Hamond, van Kirkwood, Bruijn, Wakker, van Sijnderland, Onderlaatste van den Heiden is aangeteekend een bericht, waarin gesproken wordt van het schip *Johanna Maria*, Kapt. D. J. Hugy, van Dantzig naar Amsterdam, hetwelk, het schip *Johanna Maria*, Kapt. D. J. Hugy, van Dantzig naar Amsterdam, op Nymwinde aan de Juise kust, veronegelukt (overgens gemeld) wordt, vandaar van den 19 jan. gemeld, dat hetzelve den 9 dito aldaar gestrand en geheel verbrijzeld was. Zijnde van de lading niets geborgen.

Het schip *Brattes*, Kapt. C. C. Smeen, van Londen naar Amsterdam, is den 18 jan. te Ramsgate binnengeloopen, zeer hij die kimmen, dat zich aan stuurboord bevindt, is geheel weggeslagen, de mast, die de meeste schade heeft bekomen, is gekapt, de ra's, de gaffels, de mizen, de bezaan, de fokkebras, de fokkestag, de voorstag, de grootebras, de grootestag, de mizenstag, de bezaanstag, de bezaanbras, de mizenbras, de fokkemast, de grootemast, de mizenmast, de bezaanmast, de boegspriet, de bezaanspriet, de bezaanbaas, de mizenbaas, de grootebaas, de fokkebaas, de boegspriet, de bezaanspriet